

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรัทธาแรกที่คุณจำเป็นต้องมีคือพอมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข กำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้ความสงบหรือความสุขแก่ใครได้
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร? ต้องใช้ความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น?
- คำตอบ:** ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอย่างมั่นคง อย่าให้สติปัญญาของคุณถูกดึงดูไปผู้อื่น นี่คือจุดหมายปลายทางสูงสุด สำหรับสิ่งนี้คุณต้องเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณความคิดที่มีกิเลสทั้งหมดจะจบสิ้นลงและการเร่ร่อนของสติปัญญาของคุณก็จะหยุดลง สายตาของคุณจะไม่ถูกดึงเข้าไปที่ร่างกายเลย นี่คือจุดหมายปลายทางของคุณ และสำหรับสิ่งนี้ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ผู้นี้(บราห์มาบาบา)ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อทางจิต วันนี้(วันพฤหัสบดี)เรียกว่าวันสัตกูรู เป็นความผิดพลาดที่จะเรียกว่าเป็นแคว้นกูรูเท่านั้น(วันพฤหัสบดี) มีกูรูอยู่มากมายแต่มีสัตกูรูเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรูและสัตกูรูด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่ามีความแตกต่างระหว่างสัตกูรูและกูรู สัตหมายถึงสัจจะ เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีมนุษย์อื่นใดที่เรียกว่าสัจจะ พ่อ,มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่มนุษย์ เป็นเพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็สัจจะ ชื่อของผู้นี้คือบราห์มา ท่านไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครได้ บราห์มาไม่ได้มีความรู้ใดๆ แม้แต่ในเวลานี้ลูกก็จะพูดว่าท่านไม่ได้มีความรู้ทั้งหมด เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้,พ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้ที่มีความรู้ที่สมบูรณ์ ไม่มีมนุษย์ใดที่จะสามารถเรียกตนเองว่าสัตกูรู สัตกูรูหมายถึงผู้เดียวที่เป็นสัจจะที่สมบูรณ์ เมื่อลูกได้กลับมามีร่างกายเหล่านั้นก็จะไม่คงอยู่ มนุษย์ไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นสัตกูรู พวกเขาไม่ได้มีพลังกำลังที่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ผู้นี้เองก็พูดว่า,พ่อเองคือมนุษย์เช่นเดียวกับลูก ไม่มีเรื่องของพลังกำลังในสิ่งนั้น เป็นพ่อไม่ใช่บราห์มาที่กำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็ศึกษาอยู่กับท่านเช่นกันแล้วก็สอนลูก ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มา कुमार และกุมาริและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุด,สัตกูรู ลูกได้รับพลังกำลังจากท่านเช่นกัน พลังกำลังนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกผลัดใครบางคนเขาจะล้มลงไป ไม่เลย นี่คือพลังกำลังทางจิตที่ซึ่งลูกได้รับมาจากพ่อทางจิต ลูกได้รับความสงบผ่านพลังของการจดจำระลึกถึงและลูกได้รับความสุขด้วยการศึกษาเล่าเรียน เช่นที่ครูอื่นๆ สอนลูก ดังนั้นพ่อก็สอนลูกเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เขาคือนักเรียน ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดคือนักเรียน พ่อไม่มีร่างกาย พ่อไม่มีตัวตน และพ่อเองมาที่นี่และสอนลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเดียวกันกับที่นักเรียนคนอื่นศึกษา ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนนักเรียนจะอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ พวกเขาถือพรหมจรรย์และแล้วเมื่อพวกเขาจบการศึกษาของพวกเขา พวกเขาก็ต้องแหวะในกิเลส มนุษย์ก็มองเห็นว่าเป็นมนุษย์ จะมีค่ากล่าวว่า ผู้นี้เป็นบุคคลนั้นบุคคลนี้ ผู้นี้คือผู้ที่จบการศึกษาด้านกฎหมาย(นิติศาสตร์บัณฑิต) และผู้นี้เป็นเจ้าหน้าที่นั้นๆ พวกเขาได้รับสมญาตามการศึกษาของพวกเขาแต่ใบหน้าของพวกเขาเป็นเช่นเดิม ลูกรู้ถึงการศึกษาทางโลก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่อ่านและศึกษาคัมภีร์นั้นไม่มีความยิ่งใหญ่เลย ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบด้วยสิ่งนั้น พวกเขาเองก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาความสงบเช่นกัน หากมีความสงบในป่าแล้วเหตุใดพวกเขาก็กลับบ้านเล่า? ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้น ผู้ที่มีชื่อเสียงมากที่เคยมีอยู่ในอดีต เช่น ราม-กฤษณะ พารามฮัน ทั้งหมดนั้นก็ได้อีกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และลงมา ไม่มีใครได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องกลับมาต่อไม่ประหฐาน ลูกไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดทางร่างกาย ถามใครก็ตามว่า ท่านได้รับอะไรจากกูรูของท่าน? พวกเขาจะพูดว่า ความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของความสงบ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือกูรูใดสามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบที่แท้จริงแก่ใครได้ ก่อนอื่นลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบที่กำลังสอนลูก พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนั้นหมุนไปอย่างไร มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบหรือความสุขแก่มนุษย์ บราห์มานี้คือพาหนะของพ่อ เขาเป็นนักเรียนเช่นเดียวกับลูก เขาเป็นของหนทางครอบครัวยุคหนึ่ง เขาเพียงแค่ให้พ่อยืมพาหนะของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขา เป็นพ่อผู้เดียวที่กำลังอธิบายแก่ลูก พ่อนั้นก็พูดกับทุกคนว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส ผู้ที่ตัวเขาเองไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ก็จะดูถูกลูกในหลายๆทาง พวกเขาเชื่อว่าลูกกำลังทำให้

พวกเขาจะทิ้งอาหาร(กิเลส)ที่พวกเขาเคยได้รับมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าอันเป็นมรดกจากพ่อของพวกเขา เป็นพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดที่ทำให้พวกเขาละทิ้งสิ่งนั้น ท่านได้ทำให้ผู้นี้จะทิ้งสิ่งนั้นเช่นกัน ท่านยังพยายามที่จะช่วยลูกๆ ให้ปลอดภัยด้วยเช่นกัน ท่านช่วยปกป้องผู้ที่สามารถที่จะมาหาท่านได้ เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ไม่มีใครอื่นที่สามารถเรียกว่าเป็นสิ่งนี้ได้ พ่อเองกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อเองกำลังอธิบายแก่ลูก กิเลสเหล่านี้คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกและลูกต้องละทิ้งกิเลสเหล่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถละทิ้งได้พวกเขาที่ต่อสู้เป็นอย่างมาก ผู้หญิงบางคนก็เช่นกันที่พวกเขาสร้างความปั่นป่วนอย่างมากเพราะกิเลส เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีผู้คนมากมายที่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ บางคนก็มีศรัทธาครึ่งเดียว บางคนก็มีศรัทธา 100% และบางคนก็มีศรัทธาเพียง 10% เท่านั้น เวลานี้พระเจ้ากำลังให้ศรัทธาแก่ลูก: ลูกๆ จดจำพ่อ! นี่คือการสั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากพ่อ เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะทำตามคำสั่งนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่จดจำผู้นี้ ผู้นี้ไม่ได้พูดเช่นนั้นแต่بابาบอกลูกผ่านผู้นี้ ผู้นี้กำลังศึกษาเล่าเรียนในทำนองเดียวกันกับที่ลูกๆ กำลังศึกษา ทุกคนคือนักเรียน มีครูผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนลูก ที่นั่นเป็นมนุษย์ที่สอนลูกในขณะที่ที่นี่เป็นพระเจ้าผู้ที่กำลังสอนลูก ลูกดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียนแล้วลูกดวงวิญญาณก็สอนผู้อื่น ลูกต้องกลับมาที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมากในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร เวลานี้ดวงวิญญาณมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกกลับมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็ไม่สามารถเรียกได้ว่ามีกิเลส ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีความคิดที่มีกิเลสใด เป็นด้วยจิตสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกมีความคิดที่มีกิเลส ในเวลานั้นลูกมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของกิเลส เหล่าเทพไม่สามารถมีสายตาที่มีกิเลสได้ สายตาเปลี่ยนด้วยความรู้ ในยุคทองพวกเขาจะไม่มีความรักหรือการร้ายราในลักษณะที่พวกเขาทำอยู่ที่นี่ ที่นั่นพวกเขาจะมีความรักแต่จะไม่ได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลส ผู้คนซื้อแะในกิเลสมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและดังนั้นจึงเป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างมากที่พวกเขาจะสามารถขจัดความขบซึ่งนั้นออกไป พ่อทำให้ลูกปราศจากกิเลสและลูกบางคนก็เข้มแข็งอย่างมาก ฉันเพียงแค่ต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ฉันมาคนเดียวและฉันต้องกลับไปคนเดียว พวกเขาจะไม่ชอบถ้ามีใครบางคนจะต้องพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะพูดว่า ทำไมคนนั้นถึงจะต้องฉัน? มีกลิ่นของกิเลสในผู้นั้น ผู้ที่มีกิเลสไม่ควรแม้แต่จะจะต้องพวกเรา ลูกต้องไปถึงจุดหมายปลายทางนี้ สายตาของลูกไม่ควรจะไปสู่ร่างกายเลย ลูกต้องสร้างสภาพที่เหนือบ่วงกรรมนั้นในเวลานี้ แม้กระทั่งในเวลานี้ก็ไม่มีใครที่จะมองแต่ดวงวิญญาณ นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก พ่อพูดเสมอว่า ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายหลายๆ ร่างเหล่านั้นยาวเป็นหางซึ่งลูกเล่นบทบาทของลูก บางคนพูดว่ามีพลังบางอย่างในผู้นี้แต่ไม่ใช่เรื่องของพลัง นี่คือการศึกษาล่าเรียน เช่นที่ผู้อื่นกำลังศึกษาเล่าเรียนดังนั้นผู้นี้ก็กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน เราจะต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความบริสุทธิ์ สิ่งนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า มองกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกยังคงอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นี่ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นี่ ที่นั่นในอาณาจักรนี้ของราวันทุกคนมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกปราศจากกิเลส หากลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นก็จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ ดวงวิญญาณไม่สามารถขึ้นไปข้างบนได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ บัญชีกรรมทั้งหมดต้องได้รับการชำระสะสาง แม้กระนั้นสถานภาพก็จะลดลง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงอาณาจักรเดียวตั้งแต่เดิมทีคงอยู่ตลอดไปของเหล่าเทพในสวรรค์ ในตอนแรกจะมีหนึ่งราชาและราชินีเดียวอย่างแน่นอนจากนั้นก็จะมีราชวงศ์ของพวกเขา ปวงประชาถูกสร้างขึ้นมากมาย จะมีความแตกต่างที่สร้างขึ้นในสภาพของพวกเขา ผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ก็จะไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่ พวกเขาไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ สำหรับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาเป็นเวลาครั้งวงจร, สำหรับพวกเขาการที่จะกลับมาบริสุทธิ์เพื่อ 21 ชาติเกิดในชาติเกิดเดียวนั้น มันเหมือนกับไปบ้านป่าหรือ? สิ่งหลักคืออันตรายจะ ความโกรธธาเหล่านั้นไม่แรงเท่า หากสติปัญญาของลูกถูกดึงดูไปที่อื่นลูกไม่ได้มีการจดจำพ่ออย่างแน่นอน หากการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นมั่นคง, สติปัญญาของลูกก็จะไม่ไปในทิศทางอื่น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก บางคนได้ยินเกี่ยวกับความบริสุทธิ์และก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาถูกเผาในกองไฟ พวกเขาพูดว่า ไม่เคยมีใครพูดสิ่งนี้มาก่อน ไม่ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ พวกเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ยากมาก นั่นคือศาสนาที่แยกออกไปของหนทางของสันโดษ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้ง พวกเขาได้นำสันสการ์เดียวกันเหล่านั้นไปกับพวกเขา ลูกไม่ต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก มีการอธิบายแล้วว่าลูกอาจจะอยู่ที่บ้านและอธิบายให้กับพวกเขาด้วยเช่นกันว่า เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน หากปราศจากการกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพในยุคทองได้ ผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะกลายเป็นปวงประชาต่อไป มีปวงประชามากมายที่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ในยุคทองเพราะพ่อทำให้ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ที่จำเป็นต้องมีที่ปรึกษา ในเวลานี้ดูซิว่าพวกเขาฆ่ากันและกันอยู่เรื่อยๆ ได้อย่างไร ธรรมชาติของความเป็นศัตรูของ

พวกเขาแน่นแรงกล้ามมาก เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะละร่างเก่าเหล่านั้นและรับอีกร่างหนึ่ง นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นตายในความทุกข์ในขณะที่ลูกต้องไปในการจดจำระลึกถึงพ่อในความสุข ยิ่งลูกจดจำฉันผู้เป็นพ่อมากเท่าไรลูกจะยิ่งลืมคนอื่นได้มากขึ้นเรื่อยๆเท่านั้น จะไม่มีใครให้จดจำ อย่างไรก็ตามลูกจะมีสภาพนี้เมื่อลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ หากไม่มีศรัทธาก็ไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนั้นเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น หากไม่มีศรัทธา, ทำลูกถึงมีการจดจำระลึกถึง? ไม่ใช่ทุกคนจะมีศรัทธาในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกก้าวออกไปจากศรัทธานั้น ลูกกลายเป็นเหมือนเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน ก่อนอื่นลูกต้องมีศรัทธาในพ่อ ลูกจะสงสัยไหมว่าผู้เดียวนั้นเป็นพ่อ? เพียงพ่อผู้เดียวนั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ผู้นี้พูดว่า ฉันไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง บางคนจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ฉัน ฉันเคยมีครู 12 คนแต่ฉันก็ต้องละทิ้งพวกเขาทั้งหมด ครูเหล่านั้นไม่ได้ให้ความรู้กับฉัน สัตกुरुมาและเข้ามาในตัวฉันทันที ฉันคิดว่า ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะว่าอรชุนได้รับนิมิต ไม่ได้เป็นเรื่องของอรชุนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้นี้คือพาหนะ ผู้นี้ก็เคยศึกษากิตะมาก่อนหน้านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในเขา, ให้นิมิตกับเขาที่พ่อผู้เดียวนั้นที่ให้ความรู้และดังนั้นเขาจึงหยุดอ่านกิตะ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านบอกสิ่งนี้แก่พวกเรา กิตะคือแม่และพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ถูกพูดว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ท่านสร้างสิ่งสร้าง ท่านนำสิ่งสร้างมาเลี้ยงดู บราห์มานี้ก็เป็นเหมือนกับลูกเช่นกัน พ่อพูดว่า เมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณของผู้นี้ พ่อก็เข้ามาในเขา กุมารีนับบริสุทธอยู่แล้วมันง่ายสำหรับพวกเขา หลังจากที่เราเจอแต่งงานความสัมพันธ์ของพวกเขาเพิ่มขึ้นอย่างมาก เหตุนี้เองจึงต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงแล้วดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย แต่ลูกเคยมีจิตสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจรพ่อมาและทำให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดสุดท้ายนี้และดังนั้นลูกจึงเห็นว่ามันยาก หลังจากที่เราทำความเพียรพยายามมีจำนวนน้อยมากที่สอบผ่าน เพียงเพชรพลอยทั้งแปดเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ถามตนเองว่า เส้นของฉันชัดเจนหรือไม่? ฉันจดจำใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียวหรือไม่? สภาพนี้จะถูกสร้างขึ้นมาในเวลาสุดท้าย ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปลี่ยนสายตาของลูกด้วยความรู้ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจบสิ้นความคิดที่มีกิเลสทั้งหมด อย่าได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลสใดๆ อย่าให้สายตาของลูกมุ่งตรงไปที่ร่างกายเลย
2. เมื่อมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่กำลังสอนลูกก็จะทำให้การจดจำระลึกถึงของลูกมั่นคง ให้มีความใส่ใจว่ามายาจะไม่ทำให้ลูกขึ้นลงแม้แต่เล็กน้อยจากศรัทธาของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่แสดงการกระทำที่สูงส่งเสมอด้วยพื้นฐานของความบริสุทธิ์
ความบริสุทธิ์ทำให้ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่แสดงการกระทำที่สูงส่งอยู่เสมอจะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามความบริสุทธิ์ไม่ใช่เป็นเพียงแต่การถือพรหมจรรย์เท่านั้น แต่นั่นคืออย่าได้มีความคิดในด้านลบเกี่ยวกับผู้ใดในจิตใจของลูก อย่าได้มีคำพูดที่ไม่ถูกต้อง อย่าได้มีความแตกต่างในความสัมพันธ์กับสายใยของลูก นั่นคือให้มีความสัมพันธ์ที่ดีเหมือนกันกับทุกคน เมื่อไม่มีความไม่บริสุทธิ์ในความคิด, คำพูดและการกระทำของลูกแล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา “ฉันคือดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุด” ด้วยสำนึกนี้ทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์ของลูกแข็งแกร่ง

คติพจน์: จงมีความซาบซึ้งทางจิตนี้อยู่เสมอ “ว่า เร เมา” (ความมหัศจรรย์ของตัวเอง) แล้วลูกก็จะรำไรอย่างมีความสุขในจิตใจและร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ

*** โอม ชานติ ***